

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.01.2008. године

Констатује се да су приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.

Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић.

Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.

Присутни су и браниоци оптужених адв.Мирјана Несторовић, адв.Ненад Војиновић, адв.Вељко Ђурђић, адв.Палибрк Драган, адв.Фолић Горан.

Нису приступили адв.Владица Васиљковић, адв.Татомир Лековић и адв.Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља уместо њих.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Адв.Горан Фолић се јавља за колегу Бирмана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Адв.Вељко Ђурђић за колегу Владицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За, нисам чула. Владицу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За колегу Владицу.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Адв.Драган Палибрк за колегу Татомира Лековића.

У наставку главног претреса оптуженог Чукарић Слађана браниће адв.Вељко Ђурђић, уз његову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви господине Нишавићу сагласни?

Оптуженог Нишавић Милорада у наставку главног претреса браниће адв.Палибрк Драган.

Оптуженог Петковић Зорана браниће адв.Горан Фолић уз сагласност оптужених. Да ли је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци који су присутни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Станојевић Милован, да ли је ту? И сведок Стојановић Милорад.

Присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте само молим вас ту на ходнику. Оптужени Јовановић Ненад, хоћете прићи господине Јовановићу. Добар дан, господине Јовановићу, јуче сам обавештена да сте имали неке психичке сметње, како се осећате данас, мада имам извештај лекара.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Под терапијом сам, али остаћу на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Остаћу на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да пратите?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Боли ме глава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта примате, да ли знате под каквом сте терапијом.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Не знам шта су ми дали, остаћу на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

Констатује се да је приспео извештај докторке Александре Јовановић, којим извештава суд да је оптужени Јовановић Ненад, дана 17.01.2008.године, прегледан од стране специјалисте неуропсихијатра због промене психичког стања. Пацијент је смештен у болницу Е одељење, и по мишљењу ординирајућег лекара способан је да прати суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја се јављам као пуномоћник оштећених и због ранијих тих, хоћу сад јавно, ја комуницирам наравно са мојим властодавцем и они комуницирају са, нормално тамо са свим тим и у том комуницирању са властодавцима ја сам сазнао да је поводом овог предлога Јавног тужиоца за саслушање сведока са Косова сазнао сам да је Агрон Бериша, који је предложен за сведока спреман да сведочи али путем видео линка из Приштине. Друго обавештен сам да Фејзулах Бериша ће доћи на суђењу, доћи ће у Београду кад добије позив и Краснићи Маријан такође. За осталих ових, колико је овде било 11, значи осталих 9 имам обавештење од мојих властодаваца да неће да се одазову на позив суда. Тиме желим да обавестим суд о ономе што сам

ја и госпођа Кандић што смо сазнали у контакту са нашим властодавцима, са породицама оштећених, а они имају то, пошто су тамо, нема никакве мистерије да они те ствари знају. Дакле ја то знам, а јавио сам се на почетку због тога што у 12., ја и Наташа морамо да изађемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, али то ћемо оставити за крај, и да нам тужилац код којих још сведока евентуално остаје, да прецизирамо само, али хвала Вам у сваком случају, то ћемо на крају.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша

СВЕДОК СТАНОЈЕВИЋ МИЛОВАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила господина Станојевића, а господин Стојановић да сачека у посебној просторији за сведоке.

Нисам констатовала, Ви сте колега. Добар дан господине Станојевићу.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Милован Станојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и година рођења?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: 1959., у Мушотишту, Општина Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште Ваше је где?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Сада је тренутно у Сремчици, овде на територији Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Дипломирани инжињер хемије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Прочитајте текст заклетве који се налази испред Вас.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код исказа који сте дали?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

У свему остајем код исказа који сам дао у претходном поступку с тим што наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Станојевићу шта сте Ви и где сте били марта '99.године, на којим пословима и где сте били у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Марта '99.године, ја сам био на месту генералног директора предузећа ПКБ «Метохија-вино» у Сувој Реци, а не знам на који период мислите у марту месецу, где сам био уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо од почетка бомбардовања, од објављивања бомбардовања где се налазите. Знате то, 24.марта, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да. Па пошто сам ја последњих годину дана живео у Призрену, значи од почетка бомбардовања па неких шест, седам дана, значи до практично крајем марта био сам у Призрену, значи једноставно због, из безбедносних разлога ја једноставно нисам могао да долазим у Суву Реку на посао, тих пет, шест, седам дана, колико је, не могу сад тачно да се сетим, био у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Ваш заменик?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја заменика нисам имао али било је руководиоца задужених за одређене послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен и да ли је био тамо у Сувој Реци у то време? Пошто Ви нисте из безбедносних разлога долазили.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па поједини су били, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се сећате да је био у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па био је комерцијални руководиоца Ранко Антић, онда сад ја не могу да се сетим, Слађан Репић је био руководиоца пунионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту тих дана, значи од објављивања бомбардовања, пошто кажете из безбедносних разлога нисте путовали Призрен-Сува Река, да ли сте били у контакту са Вашим људима, да ли знате шта се дешавало, ко је у тим просторијама, да ли има неког уопште у «Метохија-вину»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па био сам у контакту, да, био сам у контактима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта Вам је саопштено?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па углавном сам се интересовао за стање у предузећу. Сад не могу да се сетим шта тачно, конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко радио у згради, Управној згради «Метохија-вино», да ли је неко?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Тих дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана не?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Тих дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било уопште било кога у Управној згради у том реону.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ја кад сам дошо, значи после тих пет, шест дана ту сам у Управној згради затекао припаднике, руководиоце МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руководиоце?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па мислим командире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога конкретно Ви знате да је руководиоца био кога сте затекли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па затеко сам господина Митровића у Управној згради, и не могу да се сетим још кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам тај моменат, долазите значи након пет, шест дана, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било крајем марта, долазите у Суву Реку, одлазите у «Метохија-вино»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога све затичете, да ли су ту Ваши људи, да ли ту има полиције, пошто кажете затичете командире. Кога затичете поред тих руководиоца и?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па затичем и део својих радника који су дошли да раде, значи део чуварске службе, пошто је ту поред Управне зграде била и пунионица и фабрика швепса и део радника који су се одазвали радном позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се питате откуд сад ту припадници полиције, откуд руководство? Јел Вам било необично, јесте ли знали да су они ту или тек кад сте дошли затекли сте их?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја нисам знао да су ту, нисам се питао, претпоставио сам да је то место за њих у том моменту безбедно због НАТО бомбардовања, то је моје неко, а нисам тражио објашњење зашто су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете од прилике да кажете колико је ту било припадника полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У самој управној згради па није било више од петоро, шесторо.

Констатује се да је приступио адв.Татомир Лековић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било кажете више?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Од пет, шест припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тачно затекли господина Митровића, где сте га затекли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У својој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својој канцеларији, која је то његова канцеларија?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У мојој канцеларији, у својој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој канцеларији.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, у својој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли нешто коментарисали са њим?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не, коментарисали смо класично оно, шта се дешава око Суве Реке, око предузећа, око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па сад не могу да се сетим шта је, али знам да то је и мени било јасно да је ситуација била озбиљна, НАТО

бомбардовање, деловање терориста, угрожена је и имовина предузећа и људи и радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разумем, али Ви као генерални директор да ли питате кад, у које време сте дошли, докле имате намеру да останете, да ли уопште нешто коментаришете везано за њихов боравак ту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па могуће, мислим ја не могу сад да се сетим детаља, могуће да сам питао, могуће да, и вероватно сам питао докле ће бити ту, ја сад не могу тачно да се сетим да кажем питао сам конкретно и рекли су ми биће још дан, два. А знам да су врло кратко били ту и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имате сазнање кад су они дошли ту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви последњи пут били у Сувој Реци, значи пре него што сте отишли у Призрен, пре него што је објављено бомбардовање, кад сте последњи пут били?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па последњи пут сам у Сувој Реци био негде 21., 22.марта, пошто сам после тога био службено одсутан, у Београд, ја сам из Београда се вратио дан пред бомбардовање, значи 24.марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је спавао господин Митровић?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се конкретно налази «Метохија-вино»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па на излазу из Суве Реке према Призрену, значи насеље Широко, са десне стране, значи одмах кад се из Суве Реке изађе на брду, са десне стране од главног пута, знач неких 150-200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту затекли нека возила?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па вероватно, можда сам возила. Ако мислите на више на, не знам како да Вам кажем, ових путничких, мислим возила која користи полиција, а никаква друга, ако мислите на борбена возила нисам затеко никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сте возила од тих путничких затекли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: То не могу да се сетим, али, да ли је био неки цип или тако, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да опишете пошто Вам је пао напамет цип, јел можете да опишете како је изгледао, које боје, које марке?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: После толико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни које боје?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где су ови други били, што кажете
можда пет, шест њих је било, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад кад сте се вратили, добро, враћате се 29.,
30., јел тако, крајем марта?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Крајем марта, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тих дана да ли је ту ноћио, да ли је
спавао господин Митровић, у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. У згради «Метохија-вино»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли је било полиције и након тих
дана ту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: После?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два, како Ви кажете да је био ту господин
Митровић, а да ли је остала, да ли су остали њих пет, шест, колико сте
затекли ту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па врло кратко су остали, значи
ту, врло кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао господин Митровић тад кад сте
га видели, коју униформу је носио?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Полицијску униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била униформа?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Сад, стварно не могу да се сетим
сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијску униформу, плава, зелена, какве су
биле униформе?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ја мислим да је била плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао нешто на глави?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: На глави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тад кад сте га видели?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно,
можда је, стварно тих детаља не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где затичете, долазите у Управну зграду, где
затичете те остале полицајце, јесу ли и они били у згради или?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У згради, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, зашто су били у згради, да ли су вршили неко обезбеђење. Сад овако морам да Вам поставим питање, да ли су постојала обезбеђења Ваше зграде у то време, тад кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па било је, тад кад сам дошо, било је, ја мислим два радника наша као обезбеђење а пре тога није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је било припадника полиције који су обезбеђивали зграду?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Зграду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграду.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ми је нејасно, не разумем, објављено је бомбардовање, све ја то Вас разумем, али ми је мало нејасно, пазите, долазите, затичете полицију ту, и нико Вам ништа не говори, дошли смо из тих из тих разлога, дошли смо тад и тад, остаћемо толико и толико, ипак сте Ви били на функцији, генерални директор «Метохија-вино», да нисте у том правцу водили неки разговор са господином Митровићем?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па нисам, знате како, јел мене у то време и годину дана пре тога, мене је углавном интересовала заштита имовине предузећа и нормално и људи. Тако да ја, тада не знам о чему бих могао друго да разговарам са господином Митровићем и осталим људима који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми «Винарски подрум», јел то припада Вашем предузећу, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неко обезбеђење, тад кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: «Винарски подрум» се налази у самој Сувој Реци, значи од седишта предузећа неких километар, значи у самој Сувој Реци, тако да ми није познато да ли је било тад у оквиру «Винарског подрума» да ли је било полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, јесте ли обилазили «Винарски подрум», као директор, објављено бомбардовање.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па после, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дешава се нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, после, али првог дана кад сам дошао нисам стигао, морао сад да друге послове, око организације послова, јер у то време смо имали радове у виноградарству, значи резидбу, тамо где смо могли нормално, нисмо могли у свим деловима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Ви ноћите тог првог дана када сте дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па враћам се у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили сте се у Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тек наредних дана сте дошли и посетили «Винарски подрум»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту затекли полицију?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па стварно ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели нешто необично тад 29., 30., кад сте дошли у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Необично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па необично је било што су падале бомбе, за мене необично је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте јесу ли падале бомбе у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па било је и у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не знам сад да ли је било баш тога дана када сам ја дошао, али било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питам Вас конкретно за тај временски период, не касније, него то тад, када сте Ви дошли да ли сте приметили, долазите из правца Призрена, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим колима?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па дошо сам «цетом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли несметано пролазили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па прошли смо несметано али са дозом страха јер смо знали да је пут увек, значи сва кола која су се кретала тим путем била је мета напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите да су биле неке куће запаљене?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Од Призрена до Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно у Сувој Реци, да ли сте приметили неке куће да су биле запаљене?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па јесам, јесам, приметио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у ком делу Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ја сам приметио рецимо од, кад се према Сувој Реци спусти са десне стране, пар кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се спуштате из правца Призрена?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Из правца Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чије су то куће?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па у том делу колико је мени познато углавном су биле Албанске куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали, да ли сте са неким коментарисали, ипак долазите, сад видите ту су неке паљевине, запаљене куће, да ли коментаришете шта се догодило за то време док сам ја био одсутан?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па могуће да сам коментарисао са неким али не знам да ли је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чим Вас питам вероватно да је битно.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Вероватно смо коментарисали али ништа конкретно, да ли, ко је то урадио, шта је урадио, или да је неко знао ко је то урадио. Ја и осам година сад коментаришем ко је моју кућу запалио, али никако да добијем одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви кажете да је у згради био Ранко Антић, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не знам конкретно да ли је у том моменту био у згради, али био је у Сувој Реци. Значи али смо се видели, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте се нашли са њим, да ли Вам је он реферисао за то време док нисте били ту, па догодило се то и то, па дошла је полиција, да ли је уопште вођен неки разговор са Антићем?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па јесте вођен разговор, али не на ту тему, него на тему како да организујемо наставак посла у таквим условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам он говори нешто о тим запаљеним кућама, да ли Вам говори да ли су биле неке активности у самом граду Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког пуцања?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па пуцања за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, знамо да је било пуцања, али ја Вас питам за Суву Реку, конкретно ме интересује тад кад сте дошли, кад сте

се нашли са Вашим комерцијалним директором колико сам разумела, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште он нешто рекао за то време десило се то и то, била су нека пуцања? Ништа Вам то није рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ништа нисмо разговарали на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули уопште за страдање породице, масовно страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја сам за то страдање чуо тек кад смо протерани са Косова, значи 2001., или 2002, кад је почело да се то појављује у јавности. Значи док сам био на Косову и Метохији, до 12.јуна '99.године, нисам имао, нисам чуо никакву, нисам имао никакву инфомрацију да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада сте први пут чули?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па, ја у ствари то сам сазнао из средстава информисања, нисам чуо, него почели ти текстови да, да је страдала породица, нека породица Бериша, како, ко, под којим условима не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви били у Цивилној заштити у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У Цивилној заштити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били при штабу Цивилне заштите као директор?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па нисам био званично члан тог штаба али сам присуствовао састанцима, позиван сам на тим састанцима као директор предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут отишли на састанак, први пут?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: После бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили из Призрена. Не, не, него тад кад сте се вратили из Призрена, долазите у Суву Реку, 29., 30., и кад се први пут јављате, кад Вас позивају у Цивилну заштиту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Неколико дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: После тога, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одлазите где на састанак, где одлазите у коју зграду?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ја мислим да је састанак, сад не могу да се сетим да ли је био састанак у згради Општине или у некој другој згради, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на том састанку, том првом када сте Ви дошли, то вероватно, претпостављам да би то требало да сте запамтили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први састанак, на то мислим.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Састанку је присуствовао председник Извршног одбора, председник Скупштине Општине, директор «Балкана», ја, сад не могу да се сетим да ли је неко још из МУП-а да ли је командир станице милиције, начелник. Значи углавном је тај састав био, и по потреби начелници у Општини који су били задужени за одређене службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте разговарали на том састанку?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: На том састанку као и обично на осталим састанцима, разговарано је значи о збрињавању цивилног становништва и о осталим пословима везаним за рад комуналних служби, за рад општине и тако, у тим условима. Али првенствено је разговарано о заштити цивилног становништва, пре свега Срба, јер су они били угрожени тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, да ли су тад коментарисали, да ли је било неких лешева у Сувој Реци, да ли је било коментара?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: На састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било скупљања неких лешева, да ли Вам је уопште познато, да ли је било коментара тог типа?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није било?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквог коментара?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: На званичном састанку не, а овако, ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који би то били незванични састанци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не, не, мислим на званичном састанку значи није са тим састанака постоје записници који су претпостављам остали доле у седишту општине, значи на званичном том првом састанку и накнадно значи нисмо разговарали о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био Бобан Вуксановић?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Био је директор Дома здравља, пре убиства. Пре тога је био и председник Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Знам, убијен је на, он и још тројица, између осталих и један мој радник, на путу Сува Река-Мушотиште, код места Сопина. Значи нападом Албанских терориста и тад је њих четворо погинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали ко је Богдан Лазић?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Познавао сам Лазића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па он је убијен на радном месту, у продавници у Сувој Реци, ја мислим '98.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99.године имамо тај податак, али добро то је Ваше сећање.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, знам, знам, да је убијен на радном месту у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Јашар Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јашар Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Могуће да сам чуо, у Сувој Реци, пола Суве Реке је било Бериша, а ко је Јашар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је радио на бензинској пумпи, тад у то време? Пре Вашег одласка за Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам ко је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте били директор «Метохијавина»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па од '93.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '93?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли узимали гориво у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ретко кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јер смо ми имали своју, у фирми смо имали своју пумпу тако да нисмо. Значи практично нисмо користили услуге те пумпе у Сувој Реци, не само у Сувој Реци него и у Призрену, имали смо своје складиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште тих дана да је, не мислим на масовно страдање породице, то нисте чули, али да је било ко од Албанаца страдао тих дана, када сте дошли? Да је неко причао, да је било пуцања у граду, да је било страдалих, да ли сте то чули?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па чуо сам да је било пуцања, али знате како у тим причама, страдали, колико је страдало, вероватно је било прича али ја сад не могу да се сетим тачно да кажем, чуо сам да је било толико и толико страдалих, и које и где и како страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли залазили у Занатски центар тада у то време када сте стигли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У Занатски центар ја никада нисам залазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Никад. Значи ни '98., ни пре тога, знам где се налази али никада нисам залазио, нисам имао потребе. Нисам имао потребе, а онда '98., '99.године, онда из безбедносних разлога нисам тамо залазио. Јер знате како, поготову '98.године а и до пре почетка рата, добар део територије у Општини Сува Река контролисали су Албански терористи, тако да ја на месту на коме сам се налазио баш није било препоручљиво свуда да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали где је била смештена мисија ОЕБС у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам тачно, али знам од прилике локацију, значи у том делу, значи преко пута станице милиције, а тачно не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули и да ли сте имали прилике да видите да се народ исељава из Суве Реке, да ли сте видели неке колоне, да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Имао сам прилике да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то први пут видели?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја мислим да је то било крајем марта или почетком априла, тачно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате зашто ти људи одлазе, који су ти људи који напуштају Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па знао сам да су то у том моменту били албанско цивилно становништво, знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега, јесте ли питали зашто они напуштају?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па нисам ја, не знам кога сам могао да питам, али претпостављао сам да је то било организовано напуштање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било организовано?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега, да ли сте чули, да ли се причало зашто они одлазе?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па оно што сам чуо, значи да разлог је био да практично НАТО има отворен простор за бомбардовање и да ће се они после извесног времена вратити када НАТО заврши посао са Косовом и Метохијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате где су одлазили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па знам, значи један део је одлазио за Албанију, барем из тог дела Суве Реке, Призрена, а један део претпостављам за Македонију. Али исто знам да је свим тим људима који су и пролазили кроз Суву Реку да је сва помоћ која је била у том моменту потребна, шта знам, што се тиче воде, хране, била понуђена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања, тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте можда тих првих дана били на неком састанку у Призрену, да ли Вас је неко тамо позвао?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је окривљени Митровић кад сте га затекли у својој канцеларији рекао да је тих дана, претходних било неких сукоба у Сувој Реци, да је било жртава?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Нисмо причали на ту тему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Бобан Вуксановић био члан штаба Цивилне заштите или је био присутан на тим састанцима?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Присуствовао је до, значи практично до убиства присуствовао је. Значи као директор Дома здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте га навели па зато питам. Кад сте набрајали ко је био.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па добро, вероватно сам заборавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је смешно извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је смешно овако, нападно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте га навели, није рекао Ви сте. Нисте га навели. Али у сваком случају не треба да добацујете без обзира да ли је

тако или овако рекао. Шта, хоћете Ви питање неко или шта. Приђите овде па да чујемо примедбу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Примедба на овако постављено питање од стране тужиоца, да ли сте разговарали са господином Митровићем да је било жртава у Сувој Реци, а ја сам у својој одбрани рекао да никада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Митровићу, то је Ваша одбрана, али сведока пита, ово је сасвим нешто друго, сведока пита да ли је уопште он са Вама разговарао везано за жртве.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам знао за жртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је Ваша одбрана, али ми морамо да проверимо, јел тако, наводе одбране.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. немојте добацивати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је питање било мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојао још неки штаб или неки Кризни штаб или је то тај штаб Цивилне заштите?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па колико је мени познато, а требало би да је, а познато ми је, значи није постојао Кризни штаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. А од ових људи које сте набројали укључујући сада и Бобана Вуксановића, без обзира на функције ко је коју је обављао, јел се знало некако ко је био главни у граду? Кога се слушало да кажем.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо ко је био главни у граду, него ето да се сматрао, да ли знате за неког да се сматрало да је велики ауторитет у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па у Сувој Реци било је ауторитети људи по својим положајима и дужностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то људи?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па председник општине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Радић Станомир, у оквиру своје надлежности, председник Извршног одбора у оквиру своје надлежности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Станислав Анђелковић и Радић Станомир, значи свако у оквиру своје надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: А да је постојао неки човек који се посебно слушао, не знам у ком смислу, значи није постојао, значи радило се у оквиру институција, ако је то било Извршни одбор Скупштине Општине, ако је то била Скупштина Општина, ако је то био штаб Цивилне заштите, значи у оквиру тога, значи ништа ван тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас можда обавестили, да ли су за време док Ви нисте били у Сувој Реци, тих првих дана коришћени камиони «Метохија-вино»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па знате како, део возног парка «Метохија-вино» је мобилисан још много пре рата, значи да кад кажем много пре рата, значи негде у том периоду, нисам имао никакве информације нити су били у обавези да ме обавештавају за шта се користе ти камиони, значи зна се, кад се објави ратно стање, значи да се мобилише људство и техника и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су на тим састанцима Цивилне заштите, штаба Цивилне заштите од Вас тражили евентуално неке камионе да дате?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па оне камионе који су мобилисани они су већ мобилисани а мимо тога, значи нити је тражено нити смо ми имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рођени сте у Мушотишту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: '59., где сте ишли у школу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Основну у Мушотишту а средњу у Лазаревцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Лазаревцу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали пријатеља међу Албанцима?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко од њих био из породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са тим пријатељима Албанцима разговарали о догађајима у Сувој Реци 26?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па са пријатељима Албанцима ја сам мого да разговарам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Човек је рекао да је за то што се десило 26.марта чуо после рата из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Према томе немојмо.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не, не, ја сам хтео да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али чекајте, али ја не разумем шта, уопште не разумем, ја нисам помињао датум.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја нисам помињао датум.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ајде вратите транскрипт шта се догодило 26.марта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нисам ни једног тренутка поменуо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То је рекао човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уопште ни једног тренутка нисам поменуо датум кад је разговарао, ако је разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не зна шта се уопште догодило у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не он је рекао. Хоћете да га замолите да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако упадати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могуће разговарати са пријатељима Албанцима и након што се отишло са Косова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је исто, ја нисам рекао док је био на Косову, исто сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште са Албанцима разговарали након тог периода? Да ли је уопште разговарао са Албанцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било кад разговарао са својим пријатељима Албанцима шта се десило у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је чуо, дал је након тога разговарао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питање је јасно судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није јасно питање. Ако сведок каже да он не зна да се било шта догодило у Сувој Реци, да је чуо тек кад је кренуо из Суве Реке, јуна месеца јел тако, из средстава јавног информисања.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да стварно ми није јасно питање, да ли је разговарао са пријатељима Албанцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако имате пријатеље они су за цео живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел могуће и осам година после догађаја, одласка са Косова о томе причати. Ја нисам ни једног тренутка определио кад је разговарао, него сам рекао да ли је разговарао са

пријатељима Албанцима о догађајима у Сувој Реци који су се десили тих дана 26., 25?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви се након тога када сте се иселили виђали са Вашим пријатељима Албанцима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мора да се виђа да би разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте ја постављам питања. Да ли сте се виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту било каквом, телефонском, било каквом?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Никаквом конатку са ни једним Албанцем нисам био у контакту од '99.године, осим са једним кога сам познавао а ја сам се са њим чуо из разлога интересовао сам се за судбину мог таста и жениног стрица који су остали и чија се судбина не зна, ништа за ових осам година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: А што се тиче ево да допуним одговор свој, знате како, добар део Албанаца које смо сматрали пријатељима они су већ '98.године, полако-полако почели да окрећу леђа својим пријатељима, због свог, претпостављам, или страха или не знам из ког разлога, тако да. А од конкретно од периода како сам напустио Косово нисам разговарао са ни једним Албанцем, осим са једним и реко сам зашто, који разлог, тражио сам ако може да ми помогне да сазнам судбину мог таста и његовог брата и рођака који су нестали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте видели да је нешто горело десно од пута, да ли је то близу ове зграде у којој је био смештен ОЕБС?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па нисам рекао да сам видео да је горело, видео сам да су, видео сам куће које су запаљене, а то што сам видео значи то је било на улазу у Сувој Реци, значи километар даље од места где је био ОЕБС, значи у том делу нисам залазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на тим састанцима штаба Цивилне заштите, договарали да ли ће се евидентирати људи који долазе у Суву Реку, излазе из Суве Реке, да ли су Вам познати неки картони који су се делили, давали Албанцима који су се пријављивали или одјављивали?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то што сте рекли храну, воду, на основу чега сте то процењивали и колико коме треба да се да и одакле сте те резерве?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па то је углавном било за људе који су значи долазили из околних места и из других градова. Значи ту који су застајали у Сувој Реци, било је ја знам случај кад је нека колона застала ту у Сувој Реци и то је понуђено, значи та помоћ у виду хране и воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Крајем марта или почетком априла, не могу сад тачно да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел на тим састанцима, опет питање, Цивилне заштите, расправљано о томе зашто ти људи пролазе или напуштају Суву Реку и околна места?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па није, ја сам реко шта смо ми на тим састанцима углавном расправљали. Значи није се расправљало зашто одлазе, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да би некеме дали храну, воду, логично да знате ко су ти људи, где иду, зашто иду.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ми нисмо на састанку доносили одлуку, ваљда је то у људској особини да некеме помогне, тако је помоћ потребна, значи ми нисмо на састанку доносили одлуке сад ако неко стане, ако му треба вода, дајте му воду, мислим, ипак то је за наш ниво и за тај ниво састанака није било потребно. То је ваљда у људској особини да то уради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел неко то организовано радио или је то у људској особини становништва, како Ви кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, без обзира што нисте укључили микрофон, чули смо Вас, немојте тако, немојте тако, следећи пут ћу Вас још једном опоменути, а после Ви знате шта следи по закону. Перманентно се понавља, стварно није у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем, јел то неко спонтано давао храну, воду или сте Ви то кажете организовано радили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја не могу да се сетим сад да ли смо организовано или како, знам да је било случајева. Сад не могу да се сетим баш да смо рекли дајте људима, у сваком случају вероватно је била и таква иницијатива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вам ја поставила једно питање. Да ли знате где је мотел «Бос»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Мотел «Бос»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, јел то близу вас?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па релативно близу, то је на путу према, значи у насељу Широко, на путу за Мушотиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је од прилике удаљено од Ваше Управне зграде, мотел «Бос»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ваздушно можда 400-500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте тих дана, значи пре него што сте отишли за Призрен, пре него што сте уопште напустили Суву Реку, дали сте имали прилике да видите нека возила испред мотела «Бос», пошто је то релативно јако близу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим да сам видео возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био смештен у мотелу «Бос»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Нишавић Милорада?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Радио је у служби Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали тих дана, марта месеца?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па вероватно да јесам, значи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи после тога?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па значи после, крајем марта, почетком априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем марта?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али док нисте отишли за Призрен, као генерални директор, јесте ли долазили у Управну зграду?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: А, мислите пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте отишли.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Пре 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, пре 24., јесте га виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, јел можете да га опишете?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Како је он изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у то време како је изгледао, виђали сте га, опишите га.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па мало омањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па онижи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Носио је бркове, пунији мало, пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је гардеробу имао, да ли је имао униформу, цивил?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не, не, углавном сам у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У цивилу. Барем ја кад сам га сретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате уопште да је било ко био смештен у том мотелу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био било ко, да ли је било људи?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па вероватно је било, мотел је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате, нисте одлазили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па нисам, у том периоду нисам одлазио, мотел је био отворен за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на хотел «Балкан» и фабрику «Балкан», колико је удаљена управна зграда «Метохија-вино»?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ваздушно неких 400-500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што идете стално ваздушно, колико је овако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ту је 400-500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате да ли је ту било полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Знам да је пре рата било у објекту «Балкана», значи хотелу «Балкана» било полиције а после тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Председник већа је питала да ли је било обезбеђење у подрумима «Метохија-вина» а ја бих мало прецизније, да ли је била нека осматрачница где су се налазили полицајци на неком положају, на четвртном спрату тога подрума «Метохија-вино»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па мени није познато.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли му је познато на звонику, на цркви да ли је било полицајаца?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, када те Ви разговарали, мислим на ово време када сте били у Призрену, кажете да сте дошли 29., или 30., да ли Ви пре тога, пре доласка разговарате са оптуженим Митровићем?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Пре доласка у?

НАТАША КАНДИЋ: Да, пошто сте нам рекли да сте свакодневно били у контакту са предузећем, и сад Вас питам, да ли сте разговарали са њим?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не сећам се да сам разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте кад сте дошли сазнали од када је он у Вашој канцеларији, у Вашем предузећу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па и тај податак, нисам се интересовао, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли знали када је полиција, то је неки већи број, када је полиција дошла у предузеће?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја сам мало пре рекао да сам затеко њих петоро, шесторо.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, да, али питам када, када су дошли. Затекли сте али?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не знам када су дошли.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте разговарали да '98.године, да нисте ни много пролазили центром, зато што је град, тај део, контролисали терористи. Докле то траје тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Нисам реко центром.

НАТАША КАНДИЋ: Па кажете нисте.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не центром, центром подразумева се главна улица у Сувој Реци, то смо ми рачунали центар у Сувој Реци, а то је трајало до, практично до пред сам почетак бомбардовања.

НАТАША КАНДИЋ: Који део града је био?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Рецимо тај део града иза «Винарског подрума» према селу Рештану, па горе око Мовљана, та села, значи која су била даље од Суве Реке, иза села Лешана тамо Трње значи.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се међа почетком бомбардовања кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Нисам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да то траје до почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта се онда мења, шта је другачије, шта, ко онда има контролу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па другачије је што је било више војске и полиције у самој Сувој Реци, значи почетак рата, мобилизација, значи више војске и полиције, то се променило.

НАТАША КАНДИЋ: Није ми јасно, ако Ви кажете неко контролише неку територију, е сад се мења ситуација, та друга страна дође па има је више и онда се мења ситуација, а зашто у оном периоду је другачије? Јел можете мало да разјасните?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не знам то.

НАТАША КАНДИЋ: Па тешко је разумети.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па добро можда је Вама тешко разумети, али ситуација на терену је била таква. И мени је тешко да разумем многе ствари али покушавам да их разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево да покушамо ово. Кажете да од почетка бомбардовања има више полиције и војске, а Ви кажете да сте на овим састанцима Цивилне заштите разговарали између осталог и о угрожености Срба. Па јел можете то да нам објасните, те две, значи више полиције и војске или сад бавите се сигурношћу Срба?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам, вероватно знате стање у Сувој Реци, то је '98.године, значи у Сувој Реци је било осам села где су живели Срби, значи већином су били, села су била удаљена од центра, а терористи се нису повукли почетком рата, него су они били практично по шумама, по положајима и значи увек су били претња српском цивилном становништву. Увек су били претња, значи и за време рата а да не говоримо после рата они који су остали.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, браниоци да ли има питања? Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао када је долазио из Призрена у Суву Реку да је видео неке паљевине, али нам није рекао да ли је било запаљено цело насеље или спорадично, кућа?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не, ја мислим, колико се сећам појединачно, спорадично.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Хоћете ми рећи да ли познајете Петковић Зорана?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли знате где је он радио пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Пре бомбардовања мислим да је возио аутобус за неку фирму, не знам, а доста пре тога, значи до деведесет и неке године радио је у мојој фирми.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Хоћете нам рећи да ли знате где је био ангажован за време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли сте Ви били у комисији када је преузета пупма од њега?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Нисте. А да ли знате, значи нисте га виђали у време бомбардовања, не?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па виђао сам га, ево сад сте ме подсетили, виђао сам га значи ту на пумпи, да је био на пумпи.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А да ли знате шта је имао на себи?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Од гардеробе, не?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања, нема. Изволите, оптужени Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан господине Миловане.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Добар дан.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја имам више питања али кренућемо онако мало опширније па бих Вас замолио прво да опишете Вашу имовину, ајде да кренемо од дворишта од Управне зграде, да кренемо од главне капије која је на улазу. Да ли сте ту имали стражара, службу обезбеђења, на главној капији пре, кад се скрене с пута оно главна магистрала?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па јесмо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. Да ли сте другог стражара имали на ону малу капијицу испред Управне зграде?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да имали смо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи са та два стражарска места у току рата сте чували цео објекат. Е сад идемо у Управну зграду има приземље доле, неке просторије.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: И спрат.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И спрат. На спрату колико канцеларија има?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па било је шест канцеларија, мислим да је било.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам мислио пет, шест?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Пет, шест канцеларија, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јасно.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Поред моје канцеларије био је простор за састанке и још четири.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Поред Ваше канцеларије била је једна мала кухињица, да ли је била једна мала кухињица, чајница?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад сте ме затекли тада, мене и тих пар људи а видећемо после који су били, да ли смо ми све канцеларије користили или само Вашу и ту чајницу?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Само моју канцеларију и ту чајну.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да. Да ли је био неки проблема са водом и са ВЦ-ом, да ли смо ми могли да користимо Ваш ВЦ у тој просторији, мислим да сте нас Ви баш упозорили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па мислим да нисте могли да користите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да није било воде.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да није било воде, да, и нисте могли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то ће бити касније за следеће питање битно, али само сад да останемо на томе. Да ли је било кревета случајно ту, или у приземљу или у некој канцеларији за смештај више људи?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не. Е, део те Ваше Управне зграде је Управна зграда, пословни простор а део доле, пунионица. Оно колико сам ја могао да видим.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У оквиру Управне зграде није била пунионица, био је практично магацински простор.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нешто је било.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јесте, јесте, било је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Као већи простор?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јесте, већи простор, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је случајно ту било кревета?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато ево '98., и '99.године, да су ту биле смештене јединице полиције, Ви као директор сумњам да сте знали, да будемо ајде, више од пет, шест, више од десет човека да ли је некада боравило ту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само према микрофону молим Вас, да би се снимало.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Значи никада.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да идемо сад даље од Управне зграде тамо кроз винограде, колико се ја сећам, можда једно 200 метара са десне стране од оног широког пута, да ли је била нека као штала, мислим да је некад била штала?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Била је испод пунионице, значи неких стотинак.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Напуштена?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Напуштена.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Дугачка велика?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И било је сточне хране у њој још увек?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па било је, било је један део.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је поред ње била једна чесма само цев, није била озидана, само цев на којој је имала вода?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Била је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је доле у доњем делу био пољски ВЦ од цигле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало, чему то?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Све је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, Ви сте и рекли да сте били тамо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да, само да кажем да ми нисмо могли да користимо ВЦ овамо, него смо морали да идемо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па небитно, стварно је небитно сад.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево сад, вратићемо се на то. Да ли је било безбедно, били су чести напади ваздушни да ми седимо у Управној згради или смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте сад тако или смо. Да ли зна где сте ви били конкретно, пошто кажете није било безбедно, где сте били. Да ли знате где је био господин Митровић, за који временски период питате?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то, кад смо ту били, да кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се видели.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ваздушни напад да смо бежали, чак и Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало, не можете тако питања да постављате.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли знате, да ли је све време боравио док је био присутан у Управној згради «Метохија-вино» господин Митровић, у згради или је боравио и на неком другом месту?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Прво ја нисам био све време у згради, тако да не могу да знам да ли је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јел пар пута био ваздушни напад и сви смо бежали у том правцу, чак и директор.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да и увек се напуштала зграда, да, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да, увек смо напуштали зграду кад је ваздушни напад, а хвала богу ваздушни напад је био врло често.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је пала бомба и разнела тај део зграде и те штале и тај ВЦ тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: НАТО бомба?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Очигледно да смо ми били циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да појаснимо мало. 27.марта, господине Митровићу, Ви сте рекли да сте се спојили са господином Делићем.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Са Делићем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На Граб, место Граб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви ноћили тог 27.?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тог 27., ја сам реко да смо спојили и отишли смо према Добродељану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И дошли смо на улаз у Добродељане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте све то. Где ноћите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, ја мислим да смо ноћили или у Добродељану, али пошто можда није било безбедно ја сам у мојој изјави можда дао, да смо се вратили, да смо ноћили у винограде, јер ту смо имали воду и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте 28., добили сте позив да идете за Приштину, јел тако?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 28., сам био у Добродељане, када сам добио позив да идем за Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте трпели ту снајперску ватру и то све?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ноћили 28?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 28., сам се ја вратио око 12 ноћу из Приштине у Призрен, не знам где сам био, верујте, јер сам случајно преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви напустили уопште ту Управну зграду «Метохија-вино» дефинитивно, или сте се враћали. 29., где сте били, пошто знате по датумима све, 29., где сте ноћили?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 29., смо били у Добродељане-Пагаруша, али значи где год идемо опет некаква локација нам је била да се вратимо код те штале, где имамо чесму, где имамо ВЦ, на друго место нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где ноћите, где се враћате?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ноћимо по циповима или евентуално неку ноћ се вратимо ту поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле 29., јесте имали дејства, где сте имали дејства 29?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 29., смо имали дејства Добродељане према Пагаруши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току дана јел тако?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А увече, где сте?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Увече смо можда спавали у неку кућу прву коју смо заузели ту на почетку села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел се наставља акција сутрадан?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Наставља се акција, ја мислим да се акција завршила тек 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте 30?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 30., сигурно кад је завршена акција, положаји су остали, моје јединице се поново распоредила у простор, где је ко мого, нигде више, а ја сам можда опет дошо да би се средио, опет на ту локацију поред штале, а Управну зграду можда док једемо за сто, има услова да се једе ту, да се скува нешто у тој чајници и одмах што пре из Управне зграде, исто је то био један од виталних објеката где смо очекивали да истог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте рекли ни једном приликом, чули сте. 29., 30., чини му се да Вас је видео. Ви ни једног тренутка нисте рекли јесте видели смо се, ништа нисте прокоментарисали, по овоме делује да Ви уопште нисте били у Управној згради него сте били у виноградима.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сигурно да ме је видео, и 30., можда и, априла, почетком, најјем и идем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте 30.априла, ми смо око марта месеца.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ево март, 30., 31.март, сигурно да ме је видео, сигурно је тако, зато и говорим ове детаље, ја ћу га подсетити још кад смо се видели .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте те детаље, неспорно је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Која је површина Ваших винограда око?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то, немојте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, битно је сад за следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо зашто је битно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Има 100 хектара.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Око Управне зграде?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Уопште онај део простора винограда. Молим за тишину, јел и онако имам проблеме, ево сад да зовете лекара имам проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало тише молим вас. Наставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам аритмије не могу да се контролишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неможете да стојите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево овог момента ми прескаче, нон-стоп ми прескаче срце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел можете да стојите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Стојаћу, испоштоваћу Вас стојаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, можете да седнете у сваком случају.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али увек бих молио чашу воде да и ми имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми те извештаје. Седите, седите, ево имате столицу.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Објекат Широко је имао око 180 хектара под виноградима.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту около?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У оквиру Управне зграде 180 хектара?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да, ту око, 180 хектара, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И кроз цео тај простор има више путева где може да прође и аутобус,?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви одговарате.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли има путева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то битно?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Има, има, па има путева.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли кроз онај главни пут горе може да се изађе на брдо, и да се сиђе у Студенчане било којим возилом, где су некада били положаји УЧК и тада су били ту, да ли су и тада били ту положаји УЧК?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па ја мислим, ја до душе нисам ишо доле у Студенчане тим путем, ја мислим да је могло, а било је увек на неких, сад не знам тачно колико раздаљина, али било је положаја УЧК.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је она десна страна Ваших винограда била запуштена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо такво питање, молим Вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Један део јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите више винограде. Поставите конкретно питање, стварно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако бих могао да замолим слику да покажемо сведоку и да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, ево погледајте ову фотографију. То је фотографија број 6.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је на тој фотографији?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па господин Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када сте ме тада видели да ли сам ја тако изгледао или другачије?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па овако, у овој униформи.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам био ошишан или сам имао, ево конкретно питање, ошишан на милиметар до главе?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: То ја не могу да се сетим, ја мислим да је оваква фризура, можда мало краћа, али оваква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало гласније само говорите, молим Вас.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Оваква фризура ја мислим да је била.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала. Када сте нас то видели пет, шест, да ли је то било само полиције или је било и војних припадника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војних припадника?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли, значи да ли је било само полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војске?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тих пет, шест што сте рекли да сте нас затекли?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ја мислим да је био и један официр војске, један или не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је случајно Коњиковац Стојан, да Вас подсетим?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, Стојан Коњиковац, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте нам дали по једну ташну за карту да имамо, јер смо карту држали у недрима?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Ја мислим да јесам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Још ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да видимо да ли још неко питање. Јел имате још неко питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам још једно питање. Значи, да ли је некада на том простору Вашем у Управној згради и у било ком објекту била смештена јединица полиције? Или сам то већ питао.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Питали сте, није била.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Господине Тодоровићу, молим Вас мало тише. Да ли има још питања оптужени? Господин Репановић изволите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добар дан господине Миловане.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Добар дан.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: За Вас питање, да ли познајете лице Јевтић Златко?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Где је он радио?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Он је радио у «Метохија-вино» у мом предузећу.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То значи да је Ваш радник, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Да, да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли знате где је он био мобилисан за време рата?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Покушавам да се сетим, ја мислим да је био при Територијалној одбрани, или, не могу да се сетим.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите Петковић Зоран.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Дуго година сам Вас возио, само једно Ваше мишљење о мени, какав сам био, шта сам био?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па, мишљење све најбоље, значи коректан, добар човек.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били сте ауторитет у Сувој Реци, посланик у Скупштини Србије, да не причам даље, али то време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас приђите ближе микрофону.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То време рата, значи док смо били то, били сте на тим састанцима у Општини, виђали смо се, да ли знате где сам био ангажован?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Мало пре сам се сетио да је, оно у почетку били сте на.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Поред Станисављевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било али није се сетио. Јесте ли се сад сетили?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па мислим да је један део био на бензинској пумпи а други део је био у, са Зораном Станисављевићем чини ми се у.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Е то, и још једно. Кад је пумпа преузета од мене, колико знам ја сам кључеве предао у Вашем присуству горе у Скупштини Општине, моја супруга је донела кључеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако? Немојте тако, колико знам, па Ви испричате све и сад само да потврди. Поставите питање.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам доведен из притворске јединице из Призрена у Скупштину Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објашњење.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само да ли се сећа?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па не могу да се сетим примопредаје кључева, али знам да је после тебе преузео пумпу Славе Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви кажете да сте дошли из притворске јединице?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предали кључ?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што се нисте потписали онда?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па није ми дато ништа, ништа није рађено у мом присуству, све су то радили на своју руку, сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа, само толико хтео сам. Најлепше хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам. Сведок нам је рекао да је Зорана Петковића виђао са Зораном Стојисављевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станисављевићем.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Станисављевићем. Шта је Зоран радио са Зораном Станисављевићем?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Раније је био у оној згради, значи како се то звало, при војсци, не могу да се сетим тачно. Да ли је био начелник везе или.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А шта је Зоран радио с њим? Јел Зоран био у обезбеђењу, шта је. Које послове је обављао?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је био возач његов?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па могуће да је возио.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад смо чули да сте били посланик у Скупштини Србије, у ком периоду сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Па од '97.-2000.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел из Суве Реке још неко био посланик у Скупштини Србије?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У том периоду не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У том периоду

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једини?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: У том сазиву да, а пре тога да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко кога, чије смо име данас чули јел можда био посланик у Скупштини Србије пре?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Од ових имена не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли имате Ви још нешто да изјавите?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Београда, немате трошкове, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Немам трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИЛОВАН СТАНОЈЕВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Стојановић Милорада.

СВЕДОК СТОЈАНОВИЋ МИЛОРАД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стојановићу, хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ја сам Милорад Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени, од оца?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Рођен 12.11.1950.године од оца Славка и мајке Анђелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Рођен сам у селу Деловце, Општина Сува Река, Косово и Метохија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше боравиште?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Тренутно је моје боравиште у Београду, насеље Сремчица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: У потпуности, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

Упозорен, опоменут, заклет.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли се уопште имали прилике да чујете за неко масовно страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не. Чуо сам након нашег прогона са Косова и Метохије, из средстава јавног информисања, а касније већ је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви становали тада, у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Становао сам у Призрену, то је двадесетак километара од Суве Реке, према Албанској граници, коме није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А марта '99.године, на којим сте пословима, које задатке обављате?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Марта '99., био сам заменик генералног директора Гумарско-хемијске индустрије «Балкан»-Сува Река и био сам на дужности потпредседника Општине у својству волонтера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците од објављивања непосредне ратне опасности да ли сте Ви имали неке обавезе?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: У својству заменика Генералног директора имали смо посебну обавезу да за становништво Општине Сува Река водимо посебну бригу о снабдевању прехраном, лековима, водом и остало што је било неопходно потребно за живот свих грађана Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте Ви долазили од објављивања непосредне ратне опасности па тих дана, да ли сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Од објављивања бомбардовања шест или седам, пет, шест дана не знам тачно нисам мога доћи из Призрена у Суву Реку, тако да тих дана био сам са породицом у стану где сам живео у самом Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад први пут долазите?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Први пут, значи ако је то било 24., након шест дана, колико је то, негде око првог, тачно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Долазите у Суву Реку, одлазите претпостављам у «Балкан», јел тако?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па тамо осим шумара, који су радили на обезбеђењу другог није било, јер сви радници су били својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било полиције ту?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Полиција је обављала своју дужност према њиховом плану, распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, добро, одговорили сте конкретно за Ваше раднике, али да ли је рецимо било полиције, да ли је неко обезбеђивао Вашу зграду?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Кад год смо тражили помоћ ми смо је имали, знате. А фабрика успут ћу Вам рећи, била је од посебног интереса за државу Србију и била је на листи од 75 фирми, која је везана за енергетски систем државе, према томе фабрици је требало и посебно

обезбеђење. Кад год смо се обратили, нашу молбу за помоћ, било које врсте у смислу обезбеђења фабрике, радника и остало увек смо је на време добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, мало ми је нејасно, зар се Ви обраћате за обезбеђење или ратна је опасност, јел тако, почетак објављивања бомбардовања, зар није то одмах подразумевало неко стално обезбеђење или по потреби?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило по потреби?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Стално обезбеђење служба је вршила по свом распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално обезбеђење?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Све објекте и остало, а фабрика је по потреби тражила додатну помоћ. Ја ћу Вам рећи само један пример, рецимо у време бомбардовања ми смо имали раднике који су путовали тридесетак па и више километара од саме фабрике, имали смо сопствени превоз, па није се могло доћи до фабрике, а подсећам да је фабрика морала производити конкретно транспортне траке за систем Електропривреде, и клинасто ремење за пољопривреду и остало, дакле ми смо морали да функционишемо, у таквим условима. Онда смо тражили помоћ ОУП-а, чак су пратили аутобусе са радницима до фабрике и натраг. Ето то је тај вид који смо, један од видова који смо ми као руководство фабрике тражили у помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то кренуло, обзиром, да ипак кажете од изузетне важности је била у то време фабрика «Балкан», кад је кренуло у то време да се Ви обраћате ОУП-у?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: После нашег доласка, знате ако је то било пет, шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем марта, почетком марта.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не, не то је већ после бомбардовања, кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи после бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Кад је рат почео, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ми нисмо у фабрику долазили осим пар чувара, кад је руководство дошло, први пут се састало, морало је да види шта даље, како да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад кад сте дошли нисте видели уопште да је било неко обезбеђење, ако сте дошли крајем марта, почетком априла, нико није обезбеђивао зграду?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па имали смо, ја рекао сам, наше обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше људе, а мислим од униформисаних лица?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па од униформисаних лица је било ту у пролазу, али нисам затекао у фабрици никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била уопште смештена полиција ту раније?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Полиција је користила објекат «Балкан-белта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: То је био самачки хотел, који је био празан, «Балкан-белт» је имао уговор са Министарством унутрашњих послова, који су извршавали своје обавезе а ми смо објекат уступили, даље не знам око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то објекат. Јесте ли Ви имали ингиренције над тим објектом?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да, објекат је власништво фабрике «Балкан-белт» Сува Река, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали функцију и у односу на тај објекат?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате раније, значи почетком марта, почетком '99.године, да ли је било уопште полиције ту?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Било је део полиције, а не знам то колико, који је смештен користио је наш објекат. Кажем ја, с којим смо уговором то дефинисали те односе, користили су објекат «Балкан-белта», колико је ту људи било, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете од прилике да кажете колико је ту било људи?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, било је сигурно више од стотину, или педесет, како кад, сад зависи, јер се људи мењају, заиста не знам, нисам то могло ни да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте били при неком штабу у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Јесам био члан штаба Цивилне заштите. По дужности заменика директора значи били смо у обавези јер «Балкан-белт» је осим своје производње имао ланац трговине мешовитом робом и по том основу ја сам присуствовао често штабу Цивилне заштите у намери да се договоримо како да средину снабдемо потребном храном, водом, лековима и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали састанке тих дана када сте дошли у Суву Реку, да ли сте имали састанке?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па након доласка у фабрици повремено смо се састајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало уопште нешто да се догодило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало да су постојали неки лешеви у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није говорио ни на тим састанцима, ни неформално да сте имали прилике да чујете?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па можда се десило да има, оно што се знало то је не знам, служба при Општини редовно радила, сахрањивала, оно да се то што је, друго не, то не знам, колико, шта. Рецимо неко је погинуо, десило се рат је, штаб Цивилне заштите је имао своју екипу који је то званично радио, регистровао, како то већ иде, ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако сте Ви дошли крајем марта, да ли сте имали прилике да чујете да је долазила нека увиђајна екипа?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Нисам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни да је било ко из Цивилне заштите био ангажован?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не, ништа не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не знам, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Ђорђевић Новицу?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Познајем, био је радник «Балкан-белта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да кажете, шта је он у то време био?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па био је радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим што је био радник?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Мислим да је радио, не сећам се датума, али или у магацину је био клинастог ремења или не знам у ком погону, имали смо више радних јединица и посебно се бавио спортом, имали смо раније свој фудбалски клуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у то време да ли је припадао неком, негде форамцијски да ли је припадао?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не знам, заиста. Онда након напуштања фабрике ми смо имали део радника који смо одражавали тај магацински простор и нешто у производњи, он није долазио ту, није био на ужем списку потребних радника за фабрику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли га виђали тих дана, јел био у униформи?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Можда сам га срео, био је у униформи полиције, једном, два пута. Знате како, ја сам становао у Призрену, долазило се до ту, враћао се, на посао и натраг, тако да све мање смо се и сусретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Ељшани Абдулах?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ељшанија има у више средина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али да је он радио код Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажу.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ељшани, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ељшани Абдулах.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да могу да видим неку слику или нешто, не сећам се стварно, не знам. Које године је радио, да ли Ви знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само имамо сазнање да је Ељшани био Ваш радник, предузећа.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ја не верујем да је он био наш радник, од '99., можда раније. Јер '90-тих се ту нешто померило, не сећам се, не бих смео да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште се никога не сећате под именом Ељшани?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не, много Ељшанија знам с којима сам ја радио, али не тај Абдулах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тог Абдулаха не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се заиста, нити могу да се присетим. Чак ни да је радио, али има много Ељшанија у Сувој Реци и околини, тако да не знам, кад бих можда срео човека можда бих препознао, овако не знам, не сећам се. Чак мислим да није радио код нас од '90., наовамо, ако ме не вара памћење, не смем да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите у Сувој Реци нешто необично када сте се вратили из Призрена?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па необично је, знате како то је све било тужно, повучено у себе, страх, људи су углавном живели, то је мала средина била, највећи део запошљених их је и живео у становима «Балкан-белта» које је фабрика градила за своје раднике, то је све било ућутано, ови који су путовали са стране својим кућама, врло тешко, то је неописиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке запаљене куће у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Тада, не сећам се, «Балкан» горе, мислим да није било. не сећам се заиста, нисам улазио у унутрашњост, фабрика је на главном путу, Општина је близу и тај коридор сам само и користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике тих дана да видите неке колоне, неко исељавање становништва?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Сад се ја не сећам тачно времена али видео сам колоне људи који су ишли према Призрену, значи из правца Суве Реке према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате зашто су ти људи одлазили?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам, али по причи, шта знам, њихових моћника и њиховог договора то су ваљда ишли, чак сам виђао људе који су били у колони и завршавали до Призрена и у Призрену су се кретали, неке које сам ја познавао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте коментарисали?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не, са њима нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Тужиоче питања, изволите, да ли имате питања, пуномоћници? Госпођо Кандић, нема питања, браниоци нема, оптужени? Оптужени Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан господине Стојановићу.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Добар дан.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих имао само једно питање. Да ли сте познавали или виђали у то време мајора полиције Зорана Ранђеловића, ето то је моје питање?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону. Нисте познавали?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте ли чули, онај што је погинуо горе код Студенчана?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познавали сте Зорана Ранђеловића?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Сусретали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите га како је изгледао. Само приђите ближе микрофону.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ако се не варам, значи то је човек који је био овако витке грађе, вишљи да кажем од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви високи?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ја сам 172.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вишљи је од Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да. Ако нисам заменио, ја мислим да је то тај човек.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У црвени мерцедес је погинуо, терористи кад су га убили и онај возач му је рањен тада, ево да Вас подсетим, да се ради о том човеку.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Онда ми је јасно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како сте га знали, где сте се виђали, да ли знате где је он боравио, становао, ноћио?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Сусретали смо се у Сувој Реци, можда и у канцеларијама код склапања уговора око просторија за коришћење самачког хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили нешто карактеристично код њега?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, да ли је носио неки штап?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Дрво једно, дрво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио, да ли сте га виђали?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па не могу да се сетим, сада заиста не могу да се сетим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи он је био у Сувој Реци и виђали сте се?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте некада видели мене у Сувој Реци? Ја Вас не сећам се да сам видео, Ви мене ево реците.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ја заиста не сећам се да смо се икада.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате ко сам ја, да ли сте чули за мене?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Сад сам чуо Ваше име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Чуо сам о Вама, али ја нисам имао прилике са Вама да се сретнем.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да сам био у Сувој Реци можда би се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Можда али заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно да не може. Изволите оптужени Петковић Зоран.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Дуго година сте у Сувој Реци, били сте посланик у Скупштини исто такође. Једно Ваше мишљење о мени, да ли знате где сам био ангажован у случају рата и да ли сам био у некој униформи, да ли сте ме виђали, били смо у том комшилуку, сад да не причам даље?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Господина знам одлично. Годинама смо били у Сувој Реци, јер ја сам живео десетак година а онда сам из Суве Реке прешо у Призрен. Знам као човека који је једно време радио на, као возач, не сећам се, за «Метохију-вино» то је друга фирма по величини била у Сувој Реци, било је прилике да заједно путујемо да се возимо, знам га као доброг пријатеља, радника, знам да је једно време око штаба Цивилне заштите помагао, радио, за друго заиста не знам. Не знам шта, изволите нешто ако има, иначе јесте био сам посланик.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били сте потпредседник Скупштине Општине Сува Река, па сте?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да не кажем, Станисављевића ко је возио да ли знате, Зорана Станисављевића?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да, возио, мислим да сте једно време Зоране можда Ви га возило, а возили га и неки други возачи, Општина је имала неколико возача, по потреби ваљда људи који су руководили Општином користили су и вас.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Хвала лепо, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то време, дакле марта, крајем марта почетком априла виђали Петковић Зорана?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Видео сам га неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па као и увек, насмејан, шаљивција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ја знам да тада није био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања? Нема питања више, јел тако. Да ли имате још нешто да изјавите господине Стојановићу?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Не, немам, додатних питања. Жао ми је што је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви нешто имате да изјавите, нешто што Ви можда сматрате да је битно а да Вас ми нисмо питали?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па можда, на крају једну реченицу, молим Вас. Не знам ја нигде у средствима јавног информисања не могу да прочитами и видим, знате међу првим људима који су киднаповани из Суве Реке су наши људи, њих петоро, седморо и деветоро из Електропривреде Србије, међу киднапованим је и мој сестрић, тридесет година који је оставио двоје деце и жену, ја сам га лично послао на службени пут, јер је фабрика да снабдева себе производњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Стојановићу, ја сам мислила нешто везано за овај предмет који ми водимо сада.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Па мислим све је то везано, знате видите сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Господине сестрића смо, посмртне остатке сестрића смо добили после шест ипо година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то није сад за ову судницу. Сад није то.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Ево имате моје податке, ја ипак радим неке ствари, ја Вас молим ако има потребе позовите ме, доћи ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да ли ја могу да добијем на кућну адресу копију записника, молим Вас, или да сачекам, ово што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нема потребе. То је све снимљено.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: А јел могу ја да имам један примерак код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да имате код куће?

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Да. Што није уобичајено, оно што сам ја рекао смем ли да располажем са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, не достављамо у принципу не достављамо.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Добро, питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД СТОЈАНОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Добро. Ја бих само, овим би завршили саслушање сведока, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Поштовани суде, пре него завршите данашњи главни претрес ја сам имао два предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па бих ако ми дате прилику ја бих сада изнео или касније. Мој први предлог је у ствари понављање онога што сам већ предложио о чему до сада бар ја нисам обавештен да ли је нешто рађено на том питању. Тај предлог гласи да молим да се прибави писмени извештај од Америчке амбасаде и Мисије ОЕСЦ-а, која је била на Косову у то време, да се прибаве дакле одговарајући извештаји како би се дефинитивно и јасно разјаснило ко је и када био у мотелу, односно хотелу «Бос». На такав начин сматрам да ћемо уштедети доста времена ако то расчистимо и избегнућемо постављање питање сведоцима ко је тамо био, јер знате, људи иду једни код других, ја сам данас, моје возило на пример паркирао испред зграде овог суда и ако ја не радим у овом суду и не живим у овој згради, то није меродавно, меродавно је оно што је тамо записано у те две мисије. Расчистићемо прво то а самим тим и мотив евентуални за оптуженог Нишавића.

Мој други предлог је много озбиљнији од овог предлога а темељи се на чињеници да је до сада изведено доста доказа и да су се стекли услови да се разговара о оправданости постојања или непостојања услова да се даље држи у притвору оптужени Нишавић. С тим у вези предлажем да се поменути притвор укине, разлози су следећи, ја немам намеру да дајем завршну реч, али хоћу да подсетим да су сви сведоци који имају непосредних сазнања о догађају било да су учесници догађаја, било да су непосредно били ту кад се све то дешавало у близини и тако даље, саслушани укључујући ту и оштећене. Нећу препричавати садржину тих догађаја јер то је за завршну реч, али, заправо тих изјава, али свима нама овде у судници су добро познате те изјаве укључујући ту и степен сигурности и позданости изјаве оштећене Шурете. Мој брањеник не може и неће да утиче на остале сведоке, не може да утиче на Амбасаду Сједињених држава нити на мисију ОЕБС-, да достави овакву или онакву, повољну или неповољну изјаву о томе ко је био у мотелу «Бос». Мој брањеник ће се одазивати на све позиве суда, мој брањеник је предао своју путну исправу Министарству унутрашњих послова и не поседује више код себе путну исправу, мој брањеник много тешко подноси притвор, дуго је у притвору, док се све то овде догађа његова породица трпи, његово предузеће у коме је један од власника је пропало, породица је доведена на руб егзистенције и тако даље.

Сматрам да су се стекли законски услови да се мом брањенику укине притвор, да му се омогући да долази часно на ове главне претресе и да се редовно одазива, сматрам да би то било и људски коректно и у складу са законом, и да ничији интерес у поступку не би био угрожен а ако је крив суд ће казати да је крив, ако није крив дефинитивно суд ће казати да није крив, дефинитивно је истина и унапред се може рећи да ће овај процес још да потраје, сматрам да сада можемо разговарати да се притвор укине, јер они који су требали да се изјашњавају да ли је био или није био, већ су саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Бранилац оптуженог Нишавић Милорада предлаже да се прибави извештај од Америчке амбасаде која мисија је боравила у хотелу «Бос», као и да се према оптуженом укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо то све снимамо.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Али и од мисије ОЕБС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је снимљено, Ви фактички остајете код оног предлога који сте већ изнели, знате.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато не понављам. Изволите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хтео сам још једном да се обратим већу, и да Вас замолим, ја од 2001., значи сам, када сам први пут написао белешку, око овог случаја имао могућности да сам хтео или било где, значи ја немам где да бежим, ту сам у Крагујевцу, заиста две године и три месеца сам овде невин, нит, ја сам ту кажем, процес траје, траје, доказаћу то, али Вас молим, значи немам где да идем, много је тешко невин седети у затвору, две године и три месеца седим овде, породица трпи, све трпи, ту сам, молим Вас да размотрите да заиста је много тешко је невин седети у затвору, молим Вас да размотрите, још једном Вас молим због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Оптужени Нишавић Милорад придружује се речи свога браниоца и предлаже укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких предлога, или да још неко нешто да изјави.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ја ћу бити кратак, колега Бирман ме је замолио да ставим предлог да се укине притвор. Ја то не бих образлагао јер је он

то већ у више наврата образложио, мислим да су сви сведоци, осим нормално оштећене Ширете Бериша, рекли да је он био у то време возач и да није био присутан страдању породице Бериша. Ја више даље не бих образлагао. И судија замолио је Петковић Зоран, он је тражио од Вас ако можете да му омогућите неки преглед на ВМА, не знам да ли сте добили тај допис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Бранилац оптуженог Петковић Зорана, адв.Фолић Горан предлаже да се према оптуженом Петковић Зорану укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко нешто да изјави?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Вратио бих се на оно предочавање у вези измештања полицијске станице и нераздевања са мојим браћеником Јовановић Ненадом. Извршио сам увиде у транскрипте од 05.11.2007.године, страна 31, 32, 33 и 36, и транскрипте од 04.10.2006., страна 11, 12, 39 и 40. Ја се надам да нећу морати да их доносим следећи пут да их читам, али ако сматрате могу и то. Мислим да се, и кад се чита транскрипт види се да се мешају две ствари, једна измештање полицијске станице, дислокација, где је децидирано навео да је 800 метара у правцу центра града а друга страна је кућа и то спрска с леве стране према Приштини где је било обезбеђење станице милиције са свим осталим пунктовима и мислим да је то јасно ако се прочитају сви овај, пунктови да се не ради о измештању, о различитим местима дислокације штаба, што је он рекао, а објаснио је шта је штаб. Него је једно где се тај штаб измештао а друга је само где је остало обезбеђење за станицу милиције са пунктовима. Такође на сликама које сте имали и једној и другој, на једној је учртао пунктове где је остало обезбеђење око станице милиције а на другој фотографији су пунктови које је он објашњавао значајније шта су били објекти које је питан и места где су била измештена. И мислим да је то јасно, ако није јасно ја ћу да исфотокопирам и да приложим ове транскрипте које постоје. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има још неких предлога? Нема. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче првог предлога остављам суду на оцену, немам ништа против. Што се тиче предлога за укидање притвора томе се противим јер сматрам да и даље стоје разлози због којих је притвор продужаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Заменик тужиоца за ратне злочине први предлог адв.Татомира Лековића оставља суду на оцену. А што се тиче предлога за укидање притвора противи се оваквим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо, веће се повлачи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел могу само док се не повучете председнице већа. Погледао сам овај Ваш допис од 10.јануара или 09.јануара, није битно, који је упућен тужиоцу у вези предлога, ја мислим да би овде требали а сад је прилика пошто нисмо дуго. Да видимо или да се да налог да се до одређеног рока изјаснимо ако треба и оптужба и одбрана које сведоке желимо непосредно да се саслушају а које сведоке смо сагласни да читамо записнике који су већ дати у истрази и друга ствар да видимо, није ми јасно ово што је колега Тодоровић рекао. Поменуо је за тројицу сведока и оштећених Албанске националности, да би они сведочили, шта, јел остали неће да сведоче по његовом сазнању или шта?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неће да дођу у Београд, и неће да сведоче видео линком. Агрон Бериша хоће да сведочи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, то значи да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ова двојица.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јасно, значи они нису доступни е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бардуљ Бериша?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће доћи, неће ни путем видео линка?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, само ово, ово смо добили од наших властодаваца који су њихови рођаци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па онда је то јасно да знамо да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него што се веће повуче ја бих се само обратила заменику тужиоца. Ми смо добили овај допис од 21.12.2007.године, где нам је достављено сва имена и презимена и адресе сведока наведених у тачки 3 Б образложења оптужнице а који имају непосредна сазнања о догађајима. Па сте таксативно побројали од 1 до 11 који су то сведоци. Сад ме интересује, да ли, шта то значи за оне остале сведоке под тачком 3 Б, да ли одустајете од саслушања тих сведока или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени се чинило да је то јасно, али очигледно да није, нисам довољно јасно допис послао, наравно сви сведоци под тачком 3 Б, у ставу 3 тачка Б који нису наведени у овом допису од 21.12.2007.године, нема потребе да буду саслушавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле одустајете од саслушања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одустајем да, значи ово су они до чијих смо адреса дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, пошто имамо Бериша Бардуља на овом списку, а чули смо да неће сведочити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је за мене исто као и за Вас сазнање, против тога не могу ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бериша Фејзулах?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бериша Халит? Неће. Гаши Дашурије, Гаши Ђулије? Зулфије, само да прецизно унесемо молим Вас. Зулфије Кући, неће ни он. Садику Севди?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неће, неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краснићи Маријан?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоће да дође у Београд, њих двојица а Агрон хоће видео линком из Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је Заменик тужиоца за ратне злочине појаснио да што се тиче дописа од 21.12.2007.године, а које је предложио као сведоке, да је остао код тих предлога али што се тиче осталих сведока под тачком 3 Б, одустаје да се изведе доказ саслушањем преосталих сведока.

Пуномоћник оштећених адв.Драгољуб Тодоровић наводи да има сазнања од својих властодаваца а који су рођаци оштећене Бериша, да сведок Бериша Бардуљ, Бериша Халит, Гаши Дашурије, Гаши Ђулије, Зулфије Кучи, Садику Севдије, не желе да сведоче ни путем видео линка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Беришу Вјолцу? Неће ни она. Молим Вас укључите микрофон и реците.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја бих замолила да оставимо то питање доласка Вјолце Берише, она тренутно није у добром здравственом стању, не ради, тако да то је један од разлога зашто би било добро да се остави могућност да ако она касније буде могла да онда сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ви сагласни да ми прочитамо ове исказе сведока од којих се одустало јер не желе да сведоче и неће ни путем видео линка, или да оставимо то за следећи пут, како хоћете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, изјаве које су дате у нашем истражном поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Који су дати у истражном поступку код нас да, то сам сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Још нешто само председнице већа, ми имамо овде велики предлог за саслушање сведока под тачком 3 А, колико сам ја овде успео да испишем то је неких 111 сведока, сад не знам колико смо, не знам тачан број колико је саслушано до сада, али да ли имамо сагласност да читамо неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имам податак 62 сведока је саслушано.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел имамо сагласност које сведоке тужилац не предлаже непосредно да се саслушају овде, да прочитамо. Да скратимо, ако не може сад тренутно, прихватам да не може сад да направи анализу од 106, али бар да нам у догледно време да се да рок да се изјасни, ако хоће све све, ако неће који су ти да их не зовемо, јер губимо време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете сад да се изјасните или ћете касније?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, ја могу да у току следеће недеље се изјасним у вези дописа суда упућен од 10.01.2008., у ставу 2, ето на те сведоке могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја сам упутила налог у том смислу, побројала сам сведоке за које сматрамо да немају нека непосредна сазнања па ће се тужилац изјаснити а ми ћемо сад направити паузу од 10 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца оптужених Нишавић Милорада и Петковић Зорана, да се према истима укине притвор, јер и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен а имајући све у виду начин и околности под којима је извршено кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви имате ове термине за фебруар месец.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

05, 06, 07, и 08, фебруар 2008.године
са почетком у 09,30 часова у судници број 2

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле напомињем да 04.фебруара нећемо имати пошто смо ангажовани и у другим предметима, тако да 04.фебруара немамо, како сте били првобитно обавештени.

Можете да резервишете термине за март месец. Сведоке нећу вам сад, да направимо распоред па ћемо одлучити и писмено ћете бити обавештени који ће сведоци бити саслушани.

Термини за март месец су:

03, 04, 05, 06. и 07.март, са почетком у 09.30 часова, исто
судница број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целе недеље, то би било све.

Записничар

Председник већа-судија